

Προέλευση

Μια κούπα τσάι είναι γεμάτη υγεία , αλλά παράλληλα σε ταξιδεύει στον χρόνο και σε μακρινές εξωτικές χώρες, στους απέραντους κήπους του τσαγιού , στην παραδοσιακή Ιαπωνία, στις ψηλές πλαγιές των Ιμαλαίων , στη Σρι Λάνκα ή στο νότο της Κίνας .... Στη μακρινή Κίνα, το τσάι αγαπήθηκε και εκτιμήθηκε για τα οφέλη και την γεύση του εδώ και 5.000 χρόνια. Η αρχή αυτής της συνήθειας και η προέλευση του τσαγιού γενικότερα , περιβάλλεται από διάφορους μύθους , που δίνουν ένα μαγικό μυστήριο σ' αυτό το σύγχρονο-παραδοσιακό ρόφημα.

Οι Κινέζοι πίνουν τσάι για λόγους υγείας και απόλαυσης για χιλιάδες χρόνια. Κανείς δεν ξέρει τι ακριβώς τους τράβηξε την προσοχή στα στιλπνά, πράσινα φύλλα της *Camellia sinensi* s.

Ο πιο διαδεδομένος μύθος για το Κινέζικο τσάι, μιλάει για τον αυτοκράτορα Shen Nung (προφέρεται "Shay-Nung»). Η τυχαία ανακάλυψη του τσαγιού από τον αυτοκράτορα τοποθετείται στο 2737 π.Χ., αλλά αυτό είναι μάλλον, ιστορικά αβάσιμο.

Μια ημέρα ο αυτοκράτορας Shen Nung , είχε βγει με τους αυλικούς του για περιοδεία και κάθισε να ξεκουραστεί. Ενώ ήταν έτοιμος να πει βραστό νερό , φύσηξε ο αέρας και μερικά φύλλα από ένα κοντινό δέντρο έπεσαν στο φλιτζάνι . Ο αυτοκράτορας, αποφάσισε από περιέργεια, να δοκιμάσει αυτό μίγμα με το σκούρο χρώμα και το ωραίο άρωμα. Κι έτσι ανακάλυψε ότι αυτό το ρόφημα, ήταν εύγευστο και αναζωογονητικό. Ο μύθος συνεχίζεται, αναφέροντας ότι ο αυτοκράτορας ένοιωσε τόση ευεξία, που έμεινε δίπλα στο δέντρο αυτό για επτά χρόνια πίνοντας τσάι....

Ενας άλλος ινδικός μύθος αποδίδει την ανακάλυψη του τσαγιού στο βουδιστή μοναχό Bodhidharma.

Ο Bodhidharma είχε μείνει άπνους για προσευχή επί επτά χρόνια. Η περίοδος αυτή της αϋπνίας έφτανε στο τέλος, αλλά ο μοναχός ήταν πια εξουθενωμένος. Στην απόγνωση του,

Η ιστορία του τσαγιού

Συντάχθηκε απο τον/την Foodbites

μάσησε μερικά φύλλα από ένα κοντινό δέντρο, και αμέσως ένιωσε διαύγεια σκέψης, ανανέωση και ζωντάνια. Έτσι ανακαλύφθηκε το τσάι, στην Ινδία.

Η Ινδία είναι σήμερα, ένας από τους μεγαλύτερους παραγωγούς τσαγιού στον κόσμο, αλλά δεν υπάρχουν ιστορικά στοιχεία για την κατανάλωση τσαγιού εκεί, πριν από τον δέκατο ένατο αιώνα. Επιπλέον δεν υπάρχει καμιά χρονική αναφορά, σχετικά με την πρώτη δοκιμή των φύλλων του τσαγιού από τον μοναχό Bodhidharma

Ένας άλλος (Ιαπωνικός) μύθος αναφέρεται πάλι, στον διαλογιστή βουδιστή μοναχό, Bodhidharma, που έριξε τα γερμένα βλέφαρά του στο έδαφος απογοητευμένος, που δεν άντεχε να μείνει άγρυπνος. Θάμνοι τσαγιού εμφανίστηκαν εκεί όπου έπεσαν τα βλέφαρά του. Τα φύλλα αυτών των νέων θάμνων θεράπευσαν ως εκ θαύματος την κούραση του. Το Τσάι δεν είναι εγγενές στην Ιαπωνία, έτσι αυτός ο μύθος δίνει τουλάχιστον, μια εξήγηση για την ξαφνική εμφάνισή του στα νησιά. Η πραγματικότητα είναι λιγότερο παραμυθένια. Στις αρχές του ενάτου αιώνα, ένας διορατικός Ιάπωνας μοναχός που ονομάζονταν Dengyo Daishi πήρε μαζί του σπόρους τσαγιού καθώς επέστρεφε από την Κίνα.

Η τυχαία μέθοδος παρασκευής του ροφήματος τσαγιού σε ανοιχτό σκεύος τσαγιού, που έχει αποδοθεί στον αυτοκράτορα Shen Nung άντεξε στη δοκιμασία του χρόνου. Πέρασαν άλλα 4.000 χρόνια πριν να αναπτυχθεί η μέθοδος (brewing) παρασκευής που χρησιμοποιούμε σήμερα.

Κατά τη διάρκεια της δυναστείας Μινγκ (1368-1644), οι Κινέζοι άρχισαν να εμβαπτίζουν τα φύλλα τσαγιού στο βρασμένο νερό. Με λίγες προσαρμογές, οι παραδοσιακές κινέζικες κανάτες κρασιού έγιναν τέλειες τσαγιέρες.

Τσάι

«Τσάι» και όλες οι παγκόσμιες παραλλαγές στην ορθογραφία και την προφορά προέρχονται από μια μόνο πηγή. «Te», σημαίνει τσάι στην κινεζική διάλεκτο Amoy. Η Mandarin λέξη 'cha', έχει επίσης δημιουργήσει παράγωγα σε όλο τον κόσμο.

Το τσάι έφθασε στην Ευρώπη στις αρχές του δέκατου έβδομου αιώνα. Παρά τις υπερβολικές φήμες για τις ιατρικές ιδιότητές του, οι Ευρωπαίοι προτιμούσαν τότε τη γεύση του καφέ. Στην αρχή το τσάι ήταν δημοφιλές μόνο σε ορισμένους αριστοκρατικούς κύκλους.

Φτάνοντας στην Ευρώπη

Στις αρχές του δέκατου έβδομου αιώνα Ολλανδοί και Πορτογάλοι έμπορο, εισήγαγαν για πρώτη φορά το Κινέζικο τσάι στην Ευρώπη. Οι Πορτογάλοι το έστειλαν από την κινεζική παράκτια λιμάνι του Μακάο. Οι Ολλανδοί το έφεραν στην Ευρώπη μέσω Ινδονησίας.

18ος αιώνας

Το παράξενο ρόφημα, που ερχόταν ανάμεσα στα φορτία μεταξιού και μπαχαρικών δεν γνώρισε αμέσως την επιτυχία. Οι Ευρωπαίοι το δοκίμαζαν αλλά προτιμούσαν τη γεύση του καφέ. Οι επιφυλακτικοί Άγγλοι περίμεναν μέχρι το 1652 προτού να αρχίσουν να εμπορεύονται το τσάι.

Οι Ρώσοι ήταν πρώτοι θιασώτες του τσαγιού. Το τσάι έφθανε στην Ρωσία από την ξηρά, από την Κίνα πάνω σε καμήλες.

Δεδομένου ότι το πάθος για το τσάι αυξήθηκε στη Ρωσία, ο αριθμός των καμηλών που ταξίδευαν από την Ασία μεγάλωνε. Μέχρι το τέλος του δέκατου όγδοου αιώνα, αρκετές χιλιάδες καμήλες σε σχηματισμούς των 200-300 κάθε φορά, διέσχιζαν τα Κινεζικά σύνορα.

Αργότερα, ο υπερσιβηρικός σιδηρόδρομος αντικατέστησε τις καμήλες, αλλά το ρομαντικό ταξίδι τους ζει μέχρι σήμερα και το δημοφιλές, λεπτό μίγμα των μαύρων τσαγιών της Κίνας είναι γνωστό ως Ρωσικό Καραβάνι (Russian Caravan).

Η βασιλική οικογένεια της Αγγλίας προωθεί το τσάι!!!!

Κατά τον δέκατο έβδομο αιώνα στην Ευρώπη, τίποτα δεν ενίσχυε περισσότερο την πώληση ενός προϊόντος από τη βασιλική αποδοχή.

Η κατανάλωση τσαγιού παρουσίασε ένα τυχαίο ξέσπασμα κατά το 1662 όταν ο Άγγλος βασιλιάς Κάρολος ο Β', παντρεύτηκε την Catherine Braganza, μια Πορτογαλίδα πριγκίπισσα η οποία κατανάλωνε φανατικά τσάι. Η βασίλισσα Catherine άρχισε να παίρνει το τσάι μαζί της στην αυλή, σε λεπτά, διαφανή κινεζικά κύπελλα και δοχεία - και οι αυλικοί ακολούθησαν σύντομα το παράδειγμά της.

Το τσάι ήταν ήδη ακριβό, αλλά τώρα ήταν επίσης μοντέρνο. Ξαφνικά το τσάι απέκτησε στυλ και μοναδικότητα. Στα μάτια της αριστοκρατίας, ήταν ακαταμάχητο.

Κατά τον δέκατο έβδομο αιώνα στην Ευρώπη, το τσάι ήταν ένα πρακτικό προϊόν με

Η ιστορία του τσαγιού

Συντάχθηκε απο τον/την Foodbites

μεγάλες δυνατότητες. Το νερό συνήθως ήταν ακατάλληλο για πόση. Για εκείνους που ήθελαν να αποφύγουν τις ασθένειες, οι επιλογές ήταν περιορισμένες: ένα συναρπαστικό φλιτζάνι βρασμένου νερού, ή μπύρα που ήταν αρκετά ισχυρή για να σκοτώσει τα βακτήρια. Στη Βρετανία και σε διάφορες άλλες χώρες, όπου η αγγλική μπύρα ήταν ένα κοινό ποτό για πρόγευμα, το τσάι ήρθε ως ευπρόσδεκτη εναλλακτική λύση. Εδώ, επιτέλους, ήταν ένα ρόφημα, το οποίο ξεδιψούσε, αναζωογονούσε και ενδυνάμωνε, είχε γεμάτη γεύση, και πάνω απ' όλα ήταν ασφαλές για κατανάλωση.

Στο δέκατο όγδοο αιώνα, στα πλούσια σπίτια, η κατανάλωση τσαγιού ήταν μια μεγάλη τελετή.

Τα πολύτιμα φύλλα φυλάσσονταν συχνά κλειδωμένα σε έναν κουτί, για το οποίο υπήρχε πάντα μόνο ένα κλειδί. Μία ή δύο φορές την εβδομάδα, η κυρία του σπιτιού ξεκλείδωνε το κουτί για να σερβίρει τσάι στην οικογένεια, ή για να εντυπωσιάσει έναν σημαντικό φιλοξενούμενο.

Η φίνα πορσελάνη στην οποία σέρβιραν το τσάι τόνιζε τον πλούτο της οικογένειας, ενώ πρόσθετε ομορφιά στην τελετή. Ήταν μια ευκαιρία για μια ευγενική γυναίκα να επιδείξει το χλωμό δέρμα και τη λεπτή δομή των οστών της απέναντι στη διαφανή αγνότητα της κινεζικής πορσελάνης. Αυτές οι δύο ιδιότητες ήταν ο τρόπος με τον οποίο η αγνότητα μιας κυρίας μετριόταν σε εκείνες τις ημέρες...

Η κοινωνική ζωή στο πρώτο μισό του δεκάτου ογδόου αιώνα έγινε πιο εξεζητημένη καθώς οι κήποι του τσαγιού, ξεπέρασαν τα καφέ. Οι κήποι του τσαγιού εισήγαγαν το όραμα του παραδείσου,. Υπήρχαν λεωφόροι με γραμμές δέντρων, με φως φαναριών για περιπάτους, υπήρχε μουσική, χορός, πυροτεχνήματα και καλό φαγητό που συνοδευόταν από ένα φίνο φλιτζάνι τσαγιού.

Οι Κήποι του τσαγιού δεν ήταν απλά χώροι, για διασκέδαση αλλά ήταν και χώροι κοινωνικών επαφών. Μέσα στους εξωτικούς αυτούς χώρους οι βασιλείς και οι μάζες μπορούσαν να κάνουν περίπατο μαζί.

Η κατανάλωση τσαγιού αυξήθηκε δραματικά στις αρχές του δέκατου ένατου αιώνα. Η Μόδα και το μειωμένο κόστος ισχυροποίησε μια αγορά την οποία οι προμηθευτές δυσκολευόντουσαν να ικανοποιήσουν. Για να σπάσουν το Κινέζικο μονοπώλιο, οι έμποροι τσαγιού στράφηκαν στην Ινδία για να καλύψουν το κενό.

Ινδία

Δεδομένου ότι η κατανάλωση τσαγιού αυξήθηκε στις αρχές του δεκάτου ενάτου αιώνα, η Εταιρεία Ανατολικών Ινδιών έψαξε για νέες πηγές προμήθειας. Δεδομένου ότι οι Κινέζοι είχαν το μονοπώλιο στην καλλιέργεια τσαγιού, η λύση ήταν να φυτευτεί το τσάι αλλού. Τα πρώτα πειράματα με τους Κινέζικους σπόρους τσαγιού πραγματοποιήθηκαν στο Assam, στη βορειοανατολική Ινδία. Τα πρώτα αυτά πειράματα δεν ήταν επιτυχημένα, αν και οι ίδιοι σπόροι αναπτύχθηκαν στη συνέχεια καλά στο Darjeeling, στη βόρεια Ινδία.

Στη συνέχεια, το 1820, οι βοτανολόγοι ανακάλυψαν μερικά μη ταυτοποιημένα δέντρα στο Assam. Έστειλαν δείγματα φύλλων στο Λονδίνο για ανάλυση. Τα δείγματα αναγνωρίστηκαν αμέσως ως τσάι - ένα φυτό προηγουμένως άγνωστο στην Ινδία - και έτσι η Ινδική βιομηχανία τσαγιού γεννήθηκε

Συσκευασία

Μέχρι το 1826, το τσάι πουλιόταν πάντα χύμα. Ήταν μια πρόσκληση σε αδίστακτους καταστηματαρχες για την αραιώση του τσαγιού με πρόσθετες ουσίες. Το 1826 ο John Horniman ανέπτυξε προ-σφραγισμένο μέσα σε μολύβδινο-επένδυση πακέτα τσάι, το οποίο δεν έγινε αμέσως ευπρόσδεκτο από τους παντοπώλες. Προτίμησαν να ενισχύουν τα κέρδη τους στο πατροπαράδοτο τρόπο. Ο Horniman προσπάθησε στη συνέχεια μια διαφορετική διείσδυση στην αγορά. Πρόσθεσε ιατρικά μηνύματα στη συσκευασία και πούλησε το τσάι του στους φαρμακοποιούς. Αυτοί και οι πελάτες τους ήταν πολύ πιο δεκτικοί στην προσέγγισή του.

Τα φακελάκια τσαγιού λέγεται ότι δημιουργήθηκαν τυχαία. Ένας εισαγωγέας τσαγιού από τη Νέα Υόρκη που ονομαζόταν Thomas Sullivan έστειλε δείγματα τσαγιού στους πελάτες του μέσα σε μικρές μεταξένιες σακούλες. Στους πελάτες άρεσε σαφώς αυτή η ευκολία και σύντομα ζητούσαν όλο το τσάι τους είναι τοποθετημένο σε φακελάκια.

Μετά από 5.000 χρόνια, η κατανάλωση τσαγιού και η παραγωγή συνεχίζει να αυξάνεται. Παγκοσμίως (κατά προσέγγιση) συλλέγονται, τρία εκατομμύρια τόνοι τσαγιού κάθε έτος.

Πηγή : Food-Info.net